

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδος "Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ"

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ "Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ"

Διεύθυνση Γραφείου: Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.: 52.38.158

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ' • ΧΡΟΝΟΣ 22ος • ΤΕΥΧΟΣ 113 • ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1999

ΕΡΓΑ ΑΓΑΠΗΣ

Παλαιότερα στη συμπεριφορά των ανθρώπων κυριαρχούσε η αλληλεγγύη και η κοινωνική συνεργασία. Στο χωριό μας το φαινόμενο της κοινωνικής συμβίωσης το ζήσαμε πολύ έντονα αμέσως μετά το κάψιμο των σπιτιών μας από τα στρατεύματα κατοχής το 1944. Τότε άνδρες, γυναίκες και παιδιά βοηθήσαμε στο συμάζεμα των πυρπολημένων σπιτιών των συγχωριανών μας. Οι γυναίκες κουβαλούσαν πέτρες, σανίδες και λάσπη, οι άνδρες τοποθετούσαν τα βαριά πάτερα στις οροφές και τα παιδιά συνόδευσαν τα μουλάρια στο κουβάλημα των υλικών. Η προσφορά ήταν εθελοντική. Και η αμοιβή ήταν να καθίσουμε όλοι μαζί στο κοινό τραπέζι της κούρασης, για να φάμε λίγο φαγητό, να τραγουδήσουμε και να διηγηθούμε τις ταλαιπωρίες μας από το κυνήγι των Γερμανών. Εκδηλώσεις με τον αέρα της ανθρωπιάς έχουμε πολλές να διηγηθούμε (συμμετοχή σε κοινοτικές εργασίες, φροντίδα για περιποίηση αρρώστων, φροντίδα για μικρά παιδιά, λίχνισμα σιταριού εγκύων γυναικών κ.λπ.).

Το ιδανικό της κοινωνικής συνεργασίας άρχισε να ατονεί τις τελευταίες δεκαετίες όπου παρατηρείται η εμπορευματοποίηση των πάντων. Δεν εξέλειπε όμως τελείως από το χωριό μας. Έχουμε αναφερθεί πολλές φορές στο δελτίο μας για τη συμπάρσταση προς το Κοινοτικό Συμβούλιο για το καθάρισμα του Κεφαλόβρυσου, τη συγκέντρωση σκουπιδιών, κ.λπ.

Φέτος όμως τα παραδείγματά μας είναι συγκινητικά. Ιδού λοιπόν.

Το πρόγραμμα του Συνδέσμου να συντηρήσει και να περιποιηθεί το μονοπάτι που συνδέει τις βρύσες, Κρύα Βρύση - Παπλάκι - Μπάρμπεση μέσω ρεματιάς άρχισε από τη διαμόρ-

φωση του χώρου της βρύσης του Παπλάκι όπου και το εικονοστάσι του Αγ. Νικολάου. Συγκεντρώθηκε το νερό στην κούπα της πέτρινης βρύσης, έγιναν τοιχοποιείες, ισοπεδώθηκαν παρτέρια κ.λπ. Το έργο έγινε με δαπάνες του Συνδέσμου και γιατί βρήκε συμπάρσταση πρώτα από το Νίκο Δανιήλ (Παράσχο) ο οποίος όλο το καλοκαίρι επέβλεπε και προσέφερε την προσω-

πική του εργασία, αλλά και του νέου ιδιοκτήτη γειτονικού οικοπέδου, Κώστα Γκολέμη, ο οποίος ανέλαβε την κατασκευή σεναζιών για την προστασία των πέτρινων τοίχων. Επίσης ο Γιάννης Μαλιβίτης (Χλιάρας) προσέφερε τις πέτρες του κατεδαφισμένου χλιαρέικου σπιτιού.

Η ωραία ιδέα της δημιουργίας αυτού του μονοπατιού άνοιξε ένα παράθυρο στην ιστορία του χωριού. Στη ρεματιά Μπάρμπεση - Κρύα Βρύση βρίσκεται σε καλή κατάσταση ο

μύλος του Λιούγκα (Δανιήλ). Διατηρούνται οι μυλόπετρες, κ.λπ. λείπει μόνο το μυλοβάενο. Ήταν ένας από τους πέντε μύλους, στοιχείο που μας δείχνει την ευρωστία που είχε η οικονομία του χωριού μας παλαιότερα. Ο ιδιοκτήτης του μύλου Δημ. Δανιήλ (Λιούγκας) και η σύζυγός του Βασιλική μας δήλωσαν ότι είναι πρόθυμοι να συνεργαστούν μαζί μας και να περιποιηθούν το μύλο ώστε να αποτελέσει ένα μνημείο πολιτισμού.

Με την ευκαιρία όμως κάνουμε γνωστό ότι το όλο έργο το περπατήσαμε μαζί με το δήμαρχό μας κ. Δημ. Χριστοδούλου, μας συνεχάρη για την επιλογή μας, θαύμασε την απaráμιλλη ομορφιά της περιοχής και μας υποσχέθηκε τη βοήθειά του για την ολοκλήρωσή του ώστε να διατηρηθεί η ταυτότητα του τοπίου και να μπορούν να χαίρονται την ηρεμία του χωριανού και ξένοι.

Ο νερόμυλος του Αλεξίου (φωτογραφία του 1975)

ΠΙΣΤΟΣ ΣΤΟ ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΜΑΣ

Στα έντυπα των διαφόρων Σωματείων συχνά διαβάζουμε συνεντεύξεις παλαιότερα προέδρων Κοινοτήτων και τώρα καποδιστριακών Δημάρχων. Εκεί σχολιάζονται τα πεπραγμένα και αναπτύσσονται τα προγράμματα για τα επόμενα χρόνια.

Εμάς ο τρόπος αυτός επικοινωνίας δεν μας ικανοποιεί. Θέλαμε μια ζωντανή και άμεση επαφή με το Δήμαρχό μας. Τόν θέλαμε κοντά μας. Γι' αυτό σε συνεργασία με το τοπικό μας Συμβούλιο, τον προσκαλέσαμε στο χωριό έτσι ώστε να μπορέσουμε να του παρουσιάσουμε τις ανάγκες μας που είναι πολλές και ποικίλες, καθώς και τα αιτήματά μας, αλλά κυρίως να δοθεί και στον ίδιο η ευκαιρία να περπατήσει όλους τους δρόμους και να γνωρίσει τις γωνιές της εκτεταμένης εδαφικής περιφέρειας του χωριού μας, ώστε να μπορέσει να επιδοθεί στη λύση των προβλημάτων μας.

Πιστός στο ραντεβού μας το πρωί της 12/8 ήταν παρών. Παρόντες βέβαια ήταν και οι Σύμβουλοι του Διαμερισμάτος μας καθώς και ο μηχανικός Ευθ. Χ. Ματθαίου και από το Σύλλογο Λαμίας ο Δημ. Ι. Χαμηλός και αρκετοί χωριανοί.

Μετά τους πρώτους χαιρετισμούς και το πρωινό μας καφέ-δάκι, αρχίσαμε δουλειά.

Ενημερώσαμε τον κ. Δήμαρχο για τις ανάγκες συντήρησης του δικτύου ύδρευσης του χωριού και κυρίως για την κατασκευή δεξαμενής συγκέντρωσης ύδατος, αλλά και της αντικατάστασης του αμιαντοσωλήνα που μεταφέρει το νερό από το Κεφαλόβρυσο στην Κακοτράχη αλλά και την εν γένει διευθέτηση του εσωτερικού δικτύου.

Μιλήσαμε για την καθυστέρηση των τεχνικών υπηρεσιών της Νομαρχίας στη σύνταξη μελετών για τα έργα που έχουν προγραμματισθεί και υπάρχουν εγκεκριμένες πιστώσεις.

Ύστερα από τις σημειώσεις που κράτησε γύρω από τα αιτήματά μας κατεβήκαμε, μέσα στον καυτό ήλιο, τα σκαλοπάτια του Γκούρα, επισκεφθήκαμε την Μπάρμπεση και του Παπλάκι και αναπτύξαμε το πρόγραμμα του Συνδέσμου μας για την κατασκευή του μονοπατιού που θα συνδέει τις Βρύσες Μπάρμπεση - Παπλάκι - Κρύα Βρύση. Βρήκε την απόφασή μας πολύ σωστή και από την πλευρά του μας υποσχέθηκε συμπαράσταση τόσο σε μελέτη και τεχνικές γνώσεις όσο και οικονομική ενίσχυση. Στη συνέχεια κατεβήκαμε στις γειτονιές των Μπανταίων - Κουτμαναίων - Παναγίας και μέσα από το κέντρο του χωριού φτάσαμε στον Αγιαννάκη χωρίς φυσικά να αφήσουμε άλλες γειτονιές όπως τη Μότσια κ.λπ.

Σε όλα αυτά τα σημεία ο Πρόεδρος Γιάννης Αποστολό-

πουλος, ο Νίκος Γεωργίου (Νάκος) και ο μηχανικός Ε. Ματθαίου υποδείκνυαν στον κ. Δήμαρχο τις απαραίτητες διανοίξεις δρόμων για την εξυπηρέτησή του χωριού.

Ο κ. Δήμαρχος άκουσε με προσοχή τους συνεργάτες του και κατέληξε ότι υπάρχουν δυνατότητες να γίνουν οι υποδείξεις. Απαραίτητη όμως προϋπόθεση είναι να προσκομισθούν δηλώσεις Ν. 105 και 1599/1986 από τους ιδιοκτήτες των ακινήτων που βρίσκονται δεξιά και αριστερά του δρόμου που πρόκειται να γίνει διάνοιξη και να δηλώνουν ότι παραχωρούν μερικά μέτρα για το σκοπό αυτό. Ακόμη είπε ότι να γίνονται αρχικά συστάσεις και στη συνέχεια να επιβάλλονται κυρώσεις σε όσους πετούν σκουπίδια εκτός των καθορισμένων κάδων, δημιουργούν προβλήματα στους δρόμους με την εγκατάλειψη ξύλων ή οικοδομικών υλικών.

Προετοιμασία για την περιήγηση.

Ιδιαίτερη προσοχή δόθηκε σε ενέργειες χωριανών μας που κλείνουν τα αυλάκια μεταφοράς νερού για δική τους εξυπηρέτηση χωρίς να σκέπτονται τις ζημιές που θα προκαλέσουν σε σπίτια χωριανών μας τα νερά, πλημμύρες από ποτίσματα. Επίσης συνέστησε στους συνεργάτες του να μη διστάζουν να παίρνουν πρωτοβουλίες και να βρίσκονται σε συνεχή επαφή μαζί του.

Στο τέλος, η περιήγησή μας κατέληξε στο φιλόξενο σπίτι της οικογένειας Δημ. Τσιαμπά που παρά το έκτακτο της επίσκεψης τύχαμε μιας σπουδαίας περιποίησης. Τους ευχαριστούμε.

Ήταν μία ωραία ημέρα που ο κ. Δήμαρχός μας ήταν πιστός στο ραντεβού του. Θα είναι πιστός και στις υποσχέσεις του; Οψόμεθα.

Ενδιαφέρουσα συνέχεια...

Ενώ τα παραπάνω έγιναν στις 12/8 πρόσφατα ο κ. Χριστοδούλου μας έδωσε φωτοτυπία του Ν. 6992/13.9.1999 εγγράφου της περιφέρειας Στερεάς Ελλάδος με το οποίο ανακοινώνεται ότι ο Δήμος Γραβιάς χρηματοδοτείται από το πρόγραμμα ΕΠΤΑ με το ποσό των δρχ. 100.000.000 για έργα βελτίωσης ύδρευσης.

Ύστερα από αυτό μας γνώρισε ότι το έργο βελτίωσης ύδρευσης του Δήμου θα αρχίσει από το δικό μας Διαμέρισμα και ότι η δαπάνη κατασκευής της δεξαμενής θα βαρύνει το ποσό της χρηματοδότησης του Δήμου με συνέπεια το ποσό που βάραινε το δικό μας πρόγραμμα να διατεθεί για λοιπά έργα του χωριού.

Αυτά βέβαια μας υποσχέθηκε ο Ρουμελιώτης κ. Δημ. Χριστοδούλου. Μακάρι να τα υιοθετήσει και ο πολιτικός κ. Δήμαρχος.

από τα γεγονότα του τριμήνου

ΙΟΥΛΙΟΣ

Η ημέρα της Αγίας Παρασκευής (26/7) εορτάσθηκε όπως πάντα με πατροπαράδοτη εκκλησιαστική ανάταση και θρησκευτική κατάνυξη καθώς και με έντονη την παρουσία πλήθους πιστών που συγκεντρώθηκαν στο γραφικό και σπάνιας ομορφιάς εκκλησάκι της Αγίας Παρασκευής που βρίσκεται μέσα στην αιωνόβια συστάδα από πουρνάρια δύο χιλιόμετρα έξω από το χωριό.

Το τέμπλο της Αγίας Παρασκευής με εικόνες από την προσφορά της αξέχαστης Αθηνάς Γιαννοπούλου - Κόλλια

Η τελετή μάλιστα μεταφέρθηκε στο προαύλιο του ναού όπου ο κόσμος με θρησκευτική ευλάβεια παρακολούθησε, χωρίς να στριμώχνεται, την αρτοκλασία που τέλεσαν τέσσερις χωριανές μας οικογένειες (Κώστα Θεοχάρη, Νικ. Γεωργ. Αυγερινού, Σωτήρη Παντελάκη, Αριστ. Παρικού (το γένος Ευσταθίου) από την οποία όλοι οι προσκυνητές έφαγαν τεμάχια αγιασμένου άρτου.

Στο μεταξύ στο χωριό τα γλέντια και οι χαρές είχαν αρχίσει από το Σάββατο (24/7) και συνεχίστηκαν και τις δυο επόμενες ημέρες. Ανήμερα μάλιστα της Αγίας Παρασκευής μας τίμησε και ο Δήμαρχος κ. Δημ. Χριστοδούλου με την γυναίκα του και τους φίλους του και διασκέδασαν μαζί μας μέχρι τις πρωινές ώρες.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ (ΒΡΑΔΙΕΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ)

Συνεπείς και φέτος στο ραντεβού μας βρεθήκαμε στο χωριό για να εξορκίσουμε τον αυγουσιτιάτικο καύσωνα που ήταν πολύ ενοχλητικός στις τσιμεντένιες πόλεις και να παρακολουθήσουμε τις εκδηλώσεις που είχαν προγραμματίσει οι φορείς μας. Ανάμεσά τους ξεχωρίζουμε:

ΕΚΛΑΪΚΕΥΜΕΝΗ ΙΑΤΡΙΚΗ

Ευχαρίστοι ήταν στις ομιλίες τους, οι τρεις χωριανοί γιατροί που διεξοδικά και για τρεις ώρες στο χώρο του σχολείου μας ανέπτυξαν εκλαϊκευμένα ιατρικά θέματα με την ακόλουθη σειρά:

Νίκος Κ. Αντωνίου: Δηλητηριάσεις, διάγνωση και αντιμετώπιση, κλινικές πληροφορίες και αντιμετώπιση εγκαυμάτων.

Ευθύμιος Ι. Χαμηλός: Βλάβες από θερμότητα και ψύχος.

Απόστολος Ι. Χαμηλός: Γενικές αρχές υγιεινής του στόματος και των οδόντων.

Ευτιμημένο το χωριό που έχει γιατρούς σαν τους: Απόστολο Χαμηλό (αριστερά), Νικ. Αντωνίου (στο μέσον) & Ευθ. Χαμηλό (δεξιά)

ΜΟΥΣΙΚΟ ΓΕΓΟΝΟΣ

Το βράδυ της 13ης Αυγούστου η φιλαρμονική ορχήστρα του Δήμου Λαμίας, (40 νέοι μουσικοί εκτελεστές μουσικών οργάνων), μας χάρισε μια βραδιά με αξέχαστες μουσικές μελωδίες. Ήταν ένας μοναδικός συνδυασμός μουσικής ατμόσφαιρας και περιβάλλοντος χώρου που για πρώτη φορά είχαμε την τύχη να παρακολουθήσουμε στο χωριό μας.

Το ωραίο αυτό γεγονός το χρωστάμε στις φροντίδες και την προσπάθεια της προέδρου Μαρίας Νικοπούλου - Κολύρη.

ΤΟ ΚΑΛΟ ΝΑ ΛΕΓΕΤΑΙ...

Η Ρίτσα Γεωργ. Βλάχου (το γένος Δερμάνη) δείχνοντας την αγάπη της για τους λιλιπούτειους που για να αποφύγουν τη ζέστη και να ζήσουν ελεύθερα βρέθηκαν στο περιβάλλον του χωριού, οργάνωσε θεατρικά σκετσάκια συνοδευόμενα από απαγγελίες ποιημάτων παρμένα από το βιβλίο του Γιώργου Χασιακού "Γενέθλια Γη" (έκδοση Γ. Α. Πριοβόλου). Η επιτυχία ήταν μεγάλη και οι μικροί μας "ηθοποιοί" απέσπασαν θερμότητα χειροκροτήματα. Δεν μπορεί να μην χειροκροτήσει και το δελτίο μας αυτό το γεγονός και οι πιο ταιριαστές λέξεις είναι: Μπράβο στα παιδιά! Μπράβο στη Ρίτσα!

Στιγμιότυπο από τη χαρούμενη εκδήλωση των παιδιών.
(φωτ.: Γεωργ. Α. Πριοβόλου)

ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ

Και ο κ. Δήμαρχος αιμοδότης.

Εγινε και φέτος η αιμοδοσία για την τράπεζα αίματος του Συλλόγου Λαμιαίων "Άγιος Γεώργιος". Αίμα έδωσαν: Δημήτριος Χριστοδούλου, Ραπτόπουλος Ζαχ., Αφροδίτη Μώρη, Παρ. Σερέτη, Μαριάννα Μαλεβίτση, Νικ. Καραγιάννης, Δημ. Χαμηλός, Νάκος Γεωργίου, Δημ. Ράπτης και Τσαμπάος Δημήτριος.

Μεταξύ των αιμοδοτών και ο κ. Δήμαρχος. Τους ευχαριστούμε όλους.

Δεν μπορούμε να μην εκφράσουμε την πικρία μας για την απουσία των νέων παιδιών που φέτος βρίσκονταν πάρα πολλά στο χωριό. Δυστυχώς δεν βοήθησαν την ωραία αυτή προσπάθεια.

Η ώρα του Δημάρχου.

ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ

Το καθιερωμένο κάθε χρόνο παραμονή του δεκαπενταύγου-στού πανηγύρι στο προαύλιο της Παναγίας είχε μεγάλη επιτυχία. Όλος ο χώρος της εκκλησίας είχε φωταγωγηθεί και ο χορός των επισκεπτών κράτησε μέχρι τις πρωινές ώρες. Απαραίτητο βέβαια το παραδοσιακό λουκούμι του Συλλόγου Λαμίας και της Εκκλησιαστικής Επιτροπής.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ

Δεσπόζουσα και ξεχωριστή θέση στο εορτολογικό κύκλο του μήνα κατέχει η 15η Αυγούστου κατά την οποία εορτάσαμε και φέτος με κατάνυξη την ένδοξη κοίμηση της Θεοτόκου στην Εκκλησία της Ρούγας με αρτοκλασία του συλλόγου Λαμίας.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Ενώ για το χωριό ο μήνας αυτός ήταν ηλιόλουστος και βοήθησε το μάζεμα των καρυδιών και της λιγοστής παραγωγής για το λεκανοπέδιο ήταν μαύρος κι άχαρος. Διότι από το σεισμό της 7.9.1999 πολλά σπίτια χωριανών μας σημειώθηκαν με κόκκινο και κίτρινο. Ας ελπίσουμε όμως ότι όλα τελείωσαν εδώ και να συνειδητοποιήσουμε ότι η ζωή συνεχίζεται.

ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Χωρίς την παρουσία του ανδρικού γένους συνεχίστηκε και το περασμένο καλοκαίρι με μεγάλη επιτυχία η καθιερωμένη συνεστιάση των γυναικών στην καφετέρια του Σκούφου κάθε Πέμπτη, επιτρέποντος ή μη του καιρού.

Πρωταγωνιστές και φέτος το τραγούδι και η χαρά που κλέβουν την παράσταση. Μπράβο σ' αυτούς που είχαν αυτή την τόσο καλή ιδέα. Έτσι γίνεται παράδοση στο Κουκουβιστιανό περιβάλλον το κέφι.

ΤΑ "ΜΠΟΥΛΙΑ"

Γράφει ο Φάνης Λευκαδίτης

Θα θυμάστε, ασφαλώς οι παλιότεροι τα περίφημα μπουλिया τα οποία τρώγαμε της μισοσπορίτισσας. Κι αυτή την ημέρα την περιμέναμε, προπαντός εμείς τα παιδιά με λαχτάρα. Ήταν μια παραδοσιακή, χινοπωριάτικη γιορτή. Οι μανάδες μας εκείνη την ημέρα έβραζαν ανάμικτα διάφορα όσπρια της παραγωγής μας, ήτοι φασόλια, φακές, καλαμπόκι, σιτάρια κλπ.

Αυτά τα ανακατωμένα όσπρια τα λέγαμε "μπουλिया". Και στην Αρκαδία που έτυχα κι εκεί μπουλिया τα λένε.

Τα μπουλिया λοιπόν ήταν το κάτι άλλο για μας τα παιδιά. Όσο για τη νοστιμιά τους πολύ ευχάριστη.

Τα δημητριακά έχουν τόσο σημασία για τη διατροφή ώστε ανεξαρτήτως οικονομικής απόψεως θεωρείται εθνική ανάγκη η παραγωγή επαρκούς ποσότητας σίτου, αραβόσιτου καθώς και πολλών άλλων γεννημάτων.

Σας υπενθυμίζω ότι η καλλιέργεια και η κατανάλωση οσπρίων από τον άνθρωπο για την διατροφή του ανάγεται ως τους πλέον παρωχημένους χρόνους. Στην Αρχαία Ελλάδα ήταν γνωστά τα όσπρια ως και οι διάφορες ιδιότητες που περιέχουν. Σύμφωνα με τον Αριστοφάνη, πρόκειται για θαυμάσιο λαϊκό φαγητό.

Τα όσπρια είναι ωφέλιμα στον ανθρώπινο οργανισμό. Περιέχουν βιταμίνες Β. Αποτελούν τροφή μεγάλης θρεπτικής αξίας.

Τα γευστικότερα λοιπόν μπουλिया τα τρώγαμε με βουλιμία της "Μισοσπορίτισσας", στα εισόδια της Θεοτόκου. Μία εβδομάδα μετά την Αποκριά του Σαρανταή-μερου, στις 21 Νοεμβρίου.

Αναγνώριση Προσφοράς

**ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ
ΚΑΛΟΣΚΟΠΗΣ
(ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΜΟΣ)
ΤΟ ΓΗΠΕΔΟ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗΚΕ
ΜΕ ΕΞΟΔΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ
ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝ**

**ΜΕΓΑΛΟΙ
ΑΡΧΙΚΟΙ ΔΩΡΗΤΕΣ**
ΟΙΚ. ΠΑΝ. ΚΩΝ. ΒΛΑΧΟΥ
ΟΙΚ. ΙΩΑΝ. ΓΕΩΡ. ΚΟΛΛΙΑ
ΟΙΚ. ΑΛΕΞ. ΑΓΓΕΛ. ΣΙΜΟΥ

Δύο όμορφες πινακίδες τοποθέτησε η Διοίκηση του Αθλητικού Ομίλου στην είσοδο του γηπέδου μπάσκετ. Είναι η αναγνώριση των προσφορών που όλοι μας με καλή διάθεση κάναμε προς τους ακούραστους εργάτες του Ομίλου μας.

Τη φωτογραφία μας έστειλε ο Γιάννης Φέξης

Από την Κοινωνική μας Ζωή

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ευτυχία για δυο.

Την Κυριακή 28.8.1999 έγιναν χριστιανοί με μια βουτιά στην κολυμπήθρα της Αγίας Ελένης ο Κώστας (πήρε το όνομα του παππού Κώστα Γεωργίου – τον λέμε και “Γέρο”) γιος του Νικόλα και της Λιάνας Μπαράκου και της Αγίας Τριάδας ο Παναγιώτης Κ. Σταθάκης, το τρίτο παιδί της Αγγελικής Κολλέρη που πήρε το όνομα του αξέχαστου παππού του Παναγιώτη.

Για την είσοδο των δύο μικρών στο μεγάλο κόσμο της χριστιανότητας οι γονείς έδωσαν τρικούβεργο γλέντι οι πρώτοι στα καταστήματα του Βλάχου και του Σκούφου κι οι δεύτεροι στην Αγία Τριάδα.

Ο Γρηγ. και η Έφη Μπάκα (το γένος Δημ. Ι. Χαμηλού) βάπτισαν τον πρωτότοκο γιό τους στην Αγ. Αικατερίνη Αμυλιανής Λαμίας και του έδωσαν το όνομα Γιώργος. Το μυστήριο της βάπτισης ακολούθησε δεξίωση σε κέντρο διασκέδασης στο Γοργοπόταμο.

Οι δικηγόροι μας Λεωνίδας & Όλγα Κουφού βάπτισαν το πρωτότοκο αγοράκι τους και του έδωσαν το όνομα Γιώργος.

Να ζήσουν τα νεοφώτιστα.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Η Μαρία Τριανταφύλλου του Ηλία, έδωσε υπόσχεση γάμου με τον Ευάγγελο Καραγιαννόπουλο.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο Νικόλας Κόλλιας (Καραμήτρος) και η σύζυγος του Έλενα απέκτησαν δίδυμα, ένα κοριτσάκι και ένα αγοράκι. Έτσι βρέθηκε διάδοχος για το ψαλτήρι μας. Στους ευτυχισμένους γονείς αλλά και τους συμπαθέστατους παππού και

γιαγιά Δημήτρη και Μαρία, ευχόμαστε να τους ζήσουν τα νεογέννητα. Αξίζει να σημειωθεί ότι τα χαριτωμένα αδελφάκια έκαναν την πρώτη τους επίσκεψη στο χωριό (σεισμού ένεκεν).

ΓΑΜΟΙ

— Στις 24 Ιουλίου 1999, τελέστηκαν οι γάμοι του Γεωργίου Ε. Κωστούρου μετά της Ειρήνης Χ. Ασθεστά από τις Σέρρες στον Ιερό Ναό Αγίου Λουκά Λαμίας. Την τελετή παρακολούθησαν πολλοί συγγενείς, χωριανοί και φίλοι του ζεύγους.

— Στο γραφικό εκκλησάκι του Αγίου Γεωργίου Καβουρίου έγινε ο νεανικός γάμος της χωριανής μας Ελένης Κων. Λιάκου (Λενιώς) με τον έμπορο Αντώνη Μαρτζιώκα η ευτυχία των οποίων δεν κρυβόταν με τίποτα και δεν χώραγε πουθενά. Στο γαμήλιο γλέντι που ακολούθησε στην αίθουσα του ξενοδοχείου Margie στη Βουλιαγμένη εκτός από την καθιερωμένα πολυόρωφη τούρτα και το πλούσιο γεύμα, το νεανικό ζευγάρι άνοιξε και έκλεισε το χορό μέχρι το ξημέρωμα της 5.6.1999.

— Το Σάββατο 20 Ιουλίου 1999 στον Ιερό Ναό Αγ. Κωνσταντίνου & Ελένης στην Υπάτη τελέστηκαν οι γάμοι της χωριανής μας Κατερίνας Μακρυγιάννη (κόρη της Ευθυμ. Γ. Κωστούρου) μετά του Σπύρου Μαραζιάρη.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Η Ελένη Παναγ. Μαλεβίτση πήρε το Δίπλωμα Ηλεκτρολόγου Μηχανικού & Μηχανικού Ηλεκτρονικών Υπολογιστών του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου.

Στη νέα μηχανικό ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

ΘΑΝΑΤΟΙ

ΠΑΝΑΓ. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ (1926 - 1999)

Χτυπημένος από την επάρατη νόσο μας εγκατέλειψε και έφυγε για τον άλλο κόσμο ο Παναγιώτης Αθαν. Δημόπουλος (Λαΐος). Ο Τάκης πέρασε τα νεανικά του χρόνια στο χωριό και είχε παντρευτεί την αξέχαστη σε όλους μας για την καλή της καρδιά και τη γλυκιά φωνή της Φούλα Γ. Μαλιβίτση (Σαμαρά) με την οποία είχε αποκτήσει δύο παιδιά.

Στην Αθήνα, είχε εγκατασταθεί μετά τον εμφύλιο και με πολλούς κόπους δημιούργησε μια ωραία επιχείρηση κατασκευής παιδικών παιχνιδιών (“Κούκλες”). Ο πρόωρος θάνατος της αγαπημένης σε όλους μας συζύγου του Φούλας, τον βασάνιζε πολλά χρόνια ώσπου τον νίκησε το πρωί της 21.6.1999.

Οι δικοί του άνθρωποι τον κήδεψαν στο νεκροταφείο του Σωτήρος και το μνημόσυνο έγινε στις 25.7.1999.

Καλό ταξίδι Τάκη.

ΚΟΥΛΑ ΗΛ. ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΟΥ

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα από γονείς Μακεδόνες. Πολύ νέα, γνώρισε τον μόλις αποφοιτήσαντα από την Ιατρική Σχολή Αθηνών, Ηλία Ε. Κατσανιώτη και παντρεύτηκαν την 10η Ιουλίου 1933. Ημέρα σημαδιακή γιατί έπειτα από 66 χρόνια, την ίδια

ημερομηνία η Κούλα Κατσανιώτου απεβίωσε. Έζησε με τον σύντροφό της ευτυχισμένα χρόνια, και αξιώθηκε να δει παιδιά, εγγόνια και δισέγγονα. Θαυμάσια σύζυγος, μητέρα, ήξερε να

δημιουργεί στους γύρω της ένα ζεστό περιβάλλον και επέβαλε με την προσωπικότητά της τη γλυκιά παρουσιά της.

Χαρακτηριστική ήταν η αγάπη που έτρεφε προς το χωριό και η ευγενική της συμπεριφορά προς τους συγχωριανούς μας. Σε κάθε μας επίσκεψη στεκόταν με το γλυκό στο χέρι και συνεχώς παρότρυνε το "Λιάκο" να ενδιαφερθεί για τα θέματα του χωριού.

Θα θυμόμαστε πάντα αυτήν την υπέροχη γαλάζια ματιά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΘΑΝ. ΠΡΙΟΒΟΛΟΣ

Στις 23/7 απεβίωσε και κηδεύτηκε στο νεκροταφείο Χαλκίδας ο βιομήχανος χρωμάτων Ιωάννης Αθ. Πριόβολος. Ο θανών είχε σταδιοδρομήσει εμπορικά στη Χαλκίδα και επανειλημμένα είχε βοηθήσει το Σύνδεσμό μας με την προσφορά δωρεάν χρωμάτων. Μνημόσυνο, για την ανάπαυση του ψυχής της έγινε στις 29.8.1999 στον Αγ. Νικόλαο Χαλκίδας.

ΚΟΥΛΑ Ε. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (Τσιαρτζούρη)

Στις 9.9.1999 πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στη Δράμα όπου μένει η κόρη της η Βασιλική (Κούλα) Ευθ. Παπαγεωργίου (Τσιαρτζιούρη).

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Π. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ (1899 - 1999)

Πέθανε στο Ριζόμυλο Βόλου στις 11/8/99 σε ηλικία 100 χρόνων ο Παναγιώτης Π. Παπανικολάου. Έφυγε αθόρυβα από το μάταιο τούτο κόσμο πλήρης ημερών ο μεγάλος αυτός αγωνιστής της Δημοκρατίας. Ο εκλιπών ήταν άνθρωπος προικισμένος με σπάνιες ψυχικές αρετές, οξυδερκής, ευρυμαθής, ευγενικός και μελίχιος.

Για τις υψηλές του αρχές όλοι μας νιώθαμε υπερηφάνεια. Στην κατοχή υπηρετώντας ως προϊστάμενος στους σιδηροδρόμους της Θεσσαλίας διακατεχόμενος από πατριωτικά ιδεώδη εγκατέλειψε την υπηρεσίαν του και ακολούθησε τα τμήματα της Εθνικής Αντίστασης του ΕΛΑΣ.

Πολλοί αρθρογράφοι και συγγραφείς εγκωμιάζουν το μεγάλο αυτόν αγωνιστή με το ψευδώνυμο "Παπανικολής". Εκτός από την τεράστια προσφορά του στον Εθνικό απελευθερωτικό αγώνα 1941 - 1944, πολέμησε και στη Μ. Ασία στα 1922. Ο Παναγιώτης Παπανικολάου υπήρξε υπόδειγμα συζύγου και αρίστου οικογενειάρχη. Διαπαιδαγώγησε τρία παιδιά του με ηθικές και χριστιανικές αρχές. Στα γηραιά του του συμπαραστάθηκε με απεριόριστο σεβασμό ο γιός του Παντελής, τα εγγόνια του και με ιδιαίτερη αγάπη και φροντίδα η νύφη του Ναυσικά. Το 40ήμερο μνημόσυνο τελέστηκε στις 19/9/19.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Θεσσαλικής γης που τον σκεπάζει.

Αιώνια η μνήμη του
ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

ΜΝΗΜΗ ΚΡΥΣΤΑΛΙΑΣ ΤΣΙΡΩΝΗ

Η Οικογένεια Παναγιώτη Δημ. Τσιρώνη στη μνήμη της αλησμόνητης μητέρας & γιαγιάς Κρυσταλλίας

Τσιρώνη προσέφερε 10.000 δρχ. για την ανακαίνιση της Εκκλησίας του Αγ. Γεωργίου Καλοσκοπής.

ΔΗΜ. Τ. ΠΟΔΑΡΑΣ

Συμπληρώθηκαν πέντε χρόνια από τότε που έφυγε από κοντά μας ο αξέχαστος Δημ. Ποδάρας. Στη μνήμη του οι οικείοι του τέλεσαν μνημόσυνο στις 10.5.1999 στον Ιερό Ναό Αγίας Βαρβάρας Π. Φαλήρου.

Ο αξέχαστος Μήτσος υπήρξε από τους έντιμους ανθρώπους του χωριού. Διετέλεσε μάλιστα και πρόεδρος της κοινότητας κατά την περίοδο του πολέμου και η θητεία του άφησε πολύ καλές εντυπώσεις.

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΣ ΔΕΝ ΜΑΣ ΞΕΧΝΑ

3 Αυγούστου 1989

Αγαπητέ Θανάση,

Η επιθυμία όλων μας είναι όπως εσύ και η οικογένειά σου να είστε καλά από υγεία και να χαίρεστε την πρόσκαιρη ζωή. Με ιδιαίτερη χαρά είδα στην τελευταία έκδοση της εφημερίδας του Συλλόγου (τεύχος 112) ότι αποκτήσατε καινούργια γραφεία που πρόκειται να στεγαστούν στην οδό Πειραιώς αρ. 4. Είναι πολύ σημαντικό γιατί πραγματοποιείται μια προσπάθεια που άρχισε πριν από 6 - 7 χρόνια.

Δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία ότι η δραστηριότητα του Συλλόγου θα στραφεί στην ανακαίνιση και την εν γένει διαρρύθμιση του χώρου όπου θα στεγασθούν τα γραφεία του.

Στην προσπάθεια αυτή που θα χρειαστούν αρκετά χρήματα εγώ και τα υπόλοιπα μέλη της οικογενείας μου αποφασίσαμε ν' αποστείλουμε εσωκλειστικά ένα Money Order για 1.000 δολάρια με την παράκληση όπως 200 δολάρια διατεθούν και για την εικονογράφηση της εκκλησίας του χωριού μας. Αν όμως έχει ολοκληρωθεί η εικονογράφηση τότε ολόκληρο το παραπάνω ποσό θα χρησιμοποιηθεί για την ανακαίνιση και διαρρύθμιση των γραφείων του Συλλόγου.

Σας παρακαλώ γράψτε μου όταν παραλάβετε όταν παραλάβετε αυτή την επιταγή.

Με φιλικούς χαιρετισμούς

ΓΕΩΡΓ. ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΟΛΟΡΑΝΤΟ - ΑΜΕΡΙΚΗ

Αθήνα 1/9/1999

Αγαπητέ Γιώργο,

Σε σένα και την οικογένειά σου στέλνουμε τους χαιρετισμούς των χωριανών μας και σας ευχαριστούμε που συχνά μας θυμάστε.

Μαζί με την επιστολή σας λάβαμε και την επιταγή των 1.000 δολλαρίων το ποσό της οποίας κατανήμαμε σύμφωνα με την επιθυμία σας.

Στο θέμα της ανακαίνισης της εκκλησίας του Αγ. Γεωργίου βαδίζουμε πολύ προσεκτικά γιατί επιθυμία όλων μας είναι να δούμε να γίνει ένα έργο σύμφωνα με την χριστιανική παράδοση του χωριού παρόμοιο εκείνου που οι πρόγονοί μας με τα πενιχρά τότε μέσα έφτιαξαν τον πολυούχο άγιο Γεώργιο.

Για το σκοπό αυτό καλέσαμε ειδικούς αρχιτέκτονες που μας υπέδειξαν να αρχίσουμε τις εργασίες από την αντικατάσταση της εσωτερικής οροφής (ταβάνι) και στη συνέχεια να προχωρήσουμε στο τέμπλο και τους τοίχους. Δεν αγνοούμε ότι θα απαιτηθεί ανάλογη δαπάνη αλλά ελπίζουμε να κινητοποιήσουμε τα μέλη μας και να χτυπήσουμε και μεγαλύτερες πόρτες.

Για όλες μας τις ενέργειες θα σας κρατάμε ενήμερους μέσα από τα Δελτία μας.

Ευχαριστούμε για την εμπιστοσύνη που δείχνετε στο έργο μας.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς

Το Διοικητικό Συμβούλιο

ΓΙΑ ΜΟΝΙΜΟ ΙΕΡΕΑ

Με την ευκαιρία της χειροτονίας του ιερέα Ι. Λευκαδίτη ο σύνδεσμός μας έστειλε προς τον μητροπολίτη μας το παρακάτω έγγραφο:

Προς
τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη
Φωκίδας

Σεβασμιώτατε,

Σκοπός της επιστολής μας αυτής είναι να σας εκφράσουμε τις ευχαριστίες των κατοίκων της Καλοσκοπής και των μελών του Συνδέσμου μας γιατί κάνατε αποδεκτό το αίτημά μας και χειροτονήσατε ως ιερέα το χωριανό μας Ιωάννη Λευκαδίτη. Ο νέος εφημέριος γόνος παλιάς αγροτικής οικογενείας του χωριού μας με υψηλό εκκλησιαστικό ήθος και με κύρια χαρακτηριστικά την πραότητα του χαρακτήρα του και την εργατικότητα, ο οποίος έχει το χάρισμα του Θεού να ενώνει δια της αγάπης τους ανθρώπους, ορίστηκε να υπηρετεί την εκκλησία του Αγίου Γεωργίου Καλοσκοπής μια μόνο φορά, την τελευταία Κυριακή κάθε μήνα.

Σας υπενθυμίζουμε όμως ότι το χωριό μας διακρίνεται για τη θρησκευτική παράδοση των κατοίκων διότι από τον περασμένο αιώνα έχει δώσει πολλούς ιερείς στον εκκλησιαστικό χώρο μεταξύ των οποίων και τον αγωνιστή του 1821 Μώρη - Παπαντριά. Αλλά και σήμερα στα χωριά της περιφέρειας υπηρετούν τρεις εν ενεργεία ιερείς καταγόμενοι από την Καλοσκοπή.

Απευθυνόμαστε και πάλι προς Υμάς Σεβασμιώτατε ως πνευματικού ηγέτη της περιφέρειας μας και παρακαλούμε να μεριμνήσετε ώστε ο εφημέριος Ιωάννης Γ. Λευκαδίτης τοποθετηθεί μονίμως στην ενορία του Αγ. Γεωργίου Καλοσκοπής, εκτός βέβαια και έχετε τη δυνατότητα να καλύψετε την κενή θέση με ιερέα της δικής σας επιλογής.

Με σεβασμό
Το Διοικητικό Συμβούλιο

Έκθεση Ζωγραφικής

Από 13-25 Σεπτεμβρίου 1999 λειτουργεί στο Σπίτι της Κύπρου, Ηρακλείου 10, Κολωνάκι, ομαδική έκθεση ζωγραφικής - γλυπτικής καλλιτεχνών που ζουν και σταδιοδρομούν στην Λαμία. Στην εντυπωσιακή αυτή έκθεση συμμετείχε και ο χωριανός μας, αγιογράφος Θεοδ. Μώρης (γιός του Γ. Θ. Μώρη - Αρκούδα) καθώς και η σύζυγός του Ε. Μαρτιλιάνου - Μώρη. Το ζεύγος των καλλιτεχνών μας έχει σπουδάσει ζωγραφική, χαρακτική, ψηφιδωτό στην Ανωτάτη Ακαδημία Καλών Τεχνών Ραβέννας. Η καλλιτεχνική τους διαδρομή είναι επιτυχής τόσο στον χώρο της Λαμίας όσο και στον ευρύτερο καλλιτεχνικό Ελλαδικό χώρο είναι πολύ γνωστοί για τις ωραίες αγιογραφίες και κυρίως για τα ψηφιδωτά με τα οποία έχουν διακοσμήσει πολλές εκκλησίες μεταξύ των οποίων και την Μητρόπολη της Λαμίας.

Πιστεύουμε ότι θα μας δοθεί χρόνος να αναφερθούμε διεξοδικά στο έργο των εκλεκτών καλλιτεχνών από τους οποίους μάλιστα δεχθήκαμε και τις πρώτες σωστές παρατηρήσεις και συμβουλές για την αγιογράφηση του Αγίου Γεωργίου Καλοσκοπής και από τη στήλη αυτή τους ευχαριστούμε θερμά.

113 Δήμοι & Κοινότητες που θα χρηματοδοτηθούν για ήπια τουριστική ανάπτυξη.

Στην Εφημερίδα "Η Καθημερινή" της 5/9/1999 δημοσιεύθηκε ολοσέλιδη εργασία της Τασ. Καραϊσκάκη με τίτλο "Πώς θα ζωντανέψουν οι ορεινές περιοχές". Μεταξύ των δήμων που αναφέρονται για χρηματοδότηση συμπεριλαμβάνεται και ο Δήμος Γραβιάς. Γιαυτό θα παρακαλέσουμε τον κ. Δήμαρχο καθώς και το τοπικό μας συμβούλιο να προσέξουν το θέμα ιδιαίτερω. Πληροφορούμαστε μάλιστα ότι το θέμα απασχολεί και το περιφερειακό Συμβούλιο Λαμίας.

"Υποδειγματικό σχέδιο για το πώς θα μπορούσε να αναπτυχθεί τουριστικά η ορεινή Ελλάδα αποτελεί μια πρόσφατη μελέτη του Ελληνικού Οργανισμού Τουρισμού, η οποία αναφέρεται γεωγραφικά στον κύριο κορμό του ορεινού όγκου που διασχίζει από Βορρά έως Νότο το χερσαίο τμήμα της χώρας. Σκοπός της μελέτης είναι ακριβώς η αναγνώριση των στοιχείων της περιοχής (από τον άξονα της οροσειράς της Πίνδου και από τις Πρέσπες έως τη Ναύπακτο), η αξιολόγησή τους και η διατύπωση ενός προγράμματος ήπιας τουριστικής τους ανάπτυξης. Η περιοχή μελέτης περιλαμβάνει συνολικά 113 δήμους και κοινότητες "Καποδίστρια", με συνολικό πληθυσμό 211.200 ατόμων. Βέβαια, για να είναι μια μελέτη αποτελεσματική πρέπει να προσεγγίζει δύο πλευρές: τον ήπιο χαρακτήρα της ανάπτυξης και τους περιορισμούς που θέτει, αλλά και το βαθμό βιωσιμότητας των τουριστικών επιχειρήσεων οι οποίες θα στηθούν εκεί. Ως χώρος εφαρμογής αυτής της διττής οπτικής επιλέχθηκαν 18 του-

ριστικές περιοχές (Πρέσπες και Βίτσι, Σαραντάπορος και Μαστοροχώρια, Κόνιτσα - Λάκκα - Αώος, Ζαχοροχώρια, Μέτσοβο και Βάλια Κάλντα, Βασιλίτσια - Ορλιακας, Τζουμέρκα, Ασπροπόταμος, Πεττούλι - Ελάτη - Κόζιακας, Τεχνητή λίμνη Μεσοχωράς, Τεχνητή λίμνη Συκιάς και Αργιθέας Αγραφών, Τεχνητή λίμνη Ταυρωπού, Ευρυτανικά Άγραφα, Τυμφρηστός - Καρπενήσι - Καρπενησιώτης ποταμός, Τεχνητή λίμνη Κρεμαστών, Τεχνητές λίμνες Καστρακίου και Στράτου, Ορεινή Ναυπακτία, Εθνικός Δρυμός Οίτης - Βαρδουσιών - Γκιώνας). Στη συνέχεια αυτές αξιολογήθηκαν (πληθυσμός, υφιστάμενη τουριστική υποδομή, ευαισθησία ως προς τα διατηρητέα στοιχεία φυσικού περιβάλλοντος, γενική αναπτυξιακή εικόνα) για τον προσδιορισμό τόσο της αντοχής όσο και της δεκτικότητας τουριστών στην περιοχή. Κάθε περιοχή έχει ένα καθορισμένο κέντρο (π.χ. τα Ζαχοροχώρια έχουν το Τσεπέλοβο) όπου συγκεντρώνονται οι μηχανισμοί προβολής και διαχείρισης του χώρου. Στις 18 περιοχές που μελετήθηκαν θα δοθούν κίνητρα για ιδιωτικές επενδύσεις σε τουριστικά καταλύματα, θα γίνουν δημόσιες επενδύσεις για βελτίωση του οδικού δικτύου, για ανάδειξη της πολιτιστικής κληρονομιάς και για προστασία της φύσης, θα δοθούν κίνητρα για τη δημιουργία των κατάλληλων υποδομών, θα ενισχυθούν οι δημόσιες δαπάνες για ανάπτυξη ικανοτήτων ανθρώπινου δυναμικού αλλά και τη δημιουργία μηχανισμών υποστήριξης της οικολογικής τουριστικής ανάπτυξης".

ΕΚΚΩΦΑΝΤΙΚΗ ΠΑΡΑΖΑΛΗ

Η επίσκεψη στο χωριό ενέχει στοιχεία εκτόνωσης και συναστροφής με τους χωριανούς και φίλους. Σε μέρες μάλιστα πανηγυριού έχει και την έννοια της οικογενειακής συγκέντρωσης και διασκέδασης. Φέτος το τριήμερο 24 - 25 και 26 Ιουλίου που γιορτάζουμε την Αγία Παρασκευή τα τρία καταστήματα Βλάχου, Σκούφου και Τσίγα είχαν καλή οργάνωση, περιποιήθηκαν με ευγένεια τους επισκέπτες και κανένα παράπονο δεν ακούστηκε για τα προσφερόμενα φαγητά και ποτά.

Οι δύο πρώτοι μάλιστα επιχειρηματίες θέλοντας να δώσουν εορταστικό χρώμα και κέφι στο επίσημο των ημερών συμφώνησαν και τοποθέτησαν σε κοινό σημείο ορχήστρα δημοτικής μουσικής. Η

μελωδία όμως που προσέφερε η ορχήστρα ήταν πολύ κουραστική μέχρι απαράδεκτη. Τα μεγάφωνα είχαν τοποθετηθεί σε σημεία ώστε να μην γλιτώσει κανείς από το διαπεραστικό θόρυβο που ερχόταν από το διαπασών των μουσικών οργάνων. Το κλαρίνο ήταν υποφερτό. Εξοργιστικό όμως ήταν το περιεχόμενο ορισμένων τραγουδιών. Οι περίοικοι είχαν κλείσει πορτοπαράθυρα και οι επισκέπτες αποχωρούσαν πρόωρα γιατί δεν μπορούσαν να ανέχονται την ένταση της εκκωφαντικής μουσικής.

Ευτυχώς που το πρόβλημα αντελήφθησαν και οι επιχειρηματίες μας και αναζητούν λύσεις ώστε να μη γίνει αφορμή και χαθεί ένα από τα καλύτερα παραδοσιακά πανηγύρια του χωριού μας.

Το Παράδειγμα του ΑΓΓΕΛΟΥ

(Αυτοί που μας δίνουν Ελπίδα)

Το καλό παράδειγμα της έμπρακτης αλληλεγγύης προς τους σεισμοπαθείς της 7.9.1999 έδωσε ο χωριανός μας Άγγελος Γ. Κουφός (εγγονός του Λεωνίδα της Βάιας) που συμμετείχε, λόγω της εμπειρίας του στις καταδύσεις, με τους αφανείς ήρωες των συγκλονιστικών επιχειρήσεων διάσωσης και μεταφοράς χαλασμάτων από τον τόπο της καταστροφής. Ο Άγγελος, παντρεμένος και πατέρας μιας κόρης, δεν μίλησε στις κάμερες, ούτε απέσπασε χειροκροτήματα, ωστόσο τον είδαμε στην τηλεόραση να συνεργάζεται με τους άλλους ανθρώπους που μας έκαναν να βουρκώσουμε παρακολουθώντας τα κατορθώματά τους.

Η ηθική επιβράβευση είναι ότι συνέβαλε και αυτός για την διάσωση κάποιας ζωής με το να σύρει στον ήλιο παιδιά, γονείς, αδελφια ζωντανά για να εξακολουθήσουν να χαίρονται τη ζωή ή νεκρούς για μια κηδεία σύμφωνα με τους κανόνες της ορθόδοξης χριστιανικής μας εκκλησίας.

Άγγελε Συγχαρητήρια. Μας έκανες περήφανους γιατί και εσύ είσαι τμήμα από μας. Με την ενεργητική σου κοινωνική συμπεριφορά και την κοινωνική συνεργασία έδειξες με πόση ανθρώπινη ζεστασιά ανέθρεψαν τα παιδιά τους οι οικογένειες του χωριού μας.

Η φωτογραφία είναι από την εφημερίδα "ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ", Σάββατο 11 Σεπτεμβρίου, με την ακόλουθη λεζάντα:

"Εθελοντής, μπροστά στο εφιαλτικό απομεινάρι του ΡΙΚΟΜΕΞ, που, πέφτοντας, κατατλάει με τόνους μπάζων τόσους ανθρώπους. Η ελπίδα πεθαίνει τελευταία και πρέπει να πεθαίνει τελευταία".

7ο Διήμερο Συνέδριο της Ομοσπονδίας

Στις 21- 22 Αυγούστου 1999 στο χωριό Πανουργιά (Δρέμισα), πραγματοποιήθηκε το 7ο Αναπτυξιακό Συνέδριο της Ομοσπονδίας μας, με θέμα: ΒΑ Παρνασσίδα, προσδοκίες ανάπτυξης στον 21 αιώνα - Τουριστική ανάπτυξη.

Η επιτυχία του Συνεδρίου ήταν μεγάλη καθώς μεγάλη ήταν και η παρουσία εκπροσώπων των αρχών και των υπηρεσιών των νομών Φωκίδας και Φθιώτιδας.

Οι σύνεδροι και οι εισηγητές παρουσίασαν την κρατούσα κρίσιμη κοινωνικοοικονομική αναπτυξιακή κρίση που επικρατεί στο μεγαλύτερο μέρος της περιοχής μας και επισήμαναν τις δυνατότητες σύγχρονης τουριστικής ανάπτυξης του ορεινού συγκροτήματος Παρνασσού, Γκιώνας, Βαρδουσιών, Οίτης.

Παλιά Φωτογραφία

Το δεξιό τμήμα της πλατείας της αγοράς πριν από την ανάπλαση. Διακρίνεται το περίπτερο που εκμεταλλεύονταν ο Νίκος Μώρης καθώς και το παλιό Βακούφικο.

Φωτ. Χρηστ. Χ. Μαλεβίτσης 1965

ΛΑΪΚΑ - ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

(ΜΕΡΟΣ Β΄)

Προσωνύμια - Παρατσούκλια
(ή το επιτόπιο ιδιόλεκτο μοναδικής ακρίβειας)
παραγκώμια ή παραγκώμιασμα

τον Φοίβον Ταξιάρχη - Κόλλια

Σημείωση:

Τα παρατσούκλια ή παραγκώμια στο χωριό μας αλλά και σ' όλα τα ορεινά κυρίως χωριά, δεν χρησίμευαν μόνο για να ξεχωρίζουν τις διάφορες οικογένειες που είχαν το ίδιο επώνυμο π.χ. Βλάχος, Μώρης, Κόλλιας, Μαλεβίτσας κ.λπ.

Πρέπει αρχικά —όπως φαίνεται ολόκαθαρα από τον τοπικό όρο παραγκώμ'(ι)— δηλαδή μία λέξη με βάση τον εγκωμιασμό αυτού στον οποίο αποδίδεται το προσωνύμιο, χρησιμοποιήθηκε γιατί βοηθούσε να δημιουργηθεί ένα πιο εγκάρδιο, πιο οικείο κλίμα ανάμεσα στους κοντινούς αρχικά συγγενείς αλλά και γείτονες.

Σιγά σιγά εξαπλώθηκε η χρήση του προσωνυμίου και στον ευρύτερο κύκλο ολόκληρου του χωριού, δημιουργώντας έτσι ένα κλίμα πιο ευφρόσυνο, μία ατμόσφαιρα που εφαιδρύνετο από μία καλή διάθεση, που έσπαγε την τυπικότητα της χρησιμοποίησης του καθαυτού ονόματος.

Όμως οι καλές προθέσεις κάτω από νέες και διαφορετικές συνθήκες, αρχίζουν να χωλαίνουν και τελικά μένουν μόνον προθέσεις. Η

μεσολάβηση και η εισχώρηση ανάμεσα στις οικογένειες ή και γείτονες της ψυχρότητας των φιλονεικιών, της εχθρότητας από τη σύγκρουση συμφερόντων στη διανομή της γης, ή των αγαθών της, η αμφισβήτηση στα σύνορα βοσκοτόπων, χωραφιών, σπιτιών, οικοπέδων και πολλά άλλα, έφεραν το ανεπιθύμητο για όλους αποτέλεσμα να φαίνεται ότι χρησιμοποιούσαν τα παραγκώμια που τώρα έγιναν πλέον παρατσούκλια, για να περιπαίζουν να ειρωνευτούν να λοιδωρήσουν ή και μόνον για να δώσουν ευχαρίστηση σ' εκείνο που δεν προσφωνούσε κάποιον με το πραγματικό του όνομα. Έδινε έτσι μία αίσθηση υπεροχής και αλαζονείας (που συνοδευόταν όχι σπάνια από μία δόση κακίας) σ' αυτόν που προσφωνούσε έναν συγχωριανό του με το παρατσούκλι του, περισσότερο αν ο προσφωνούμενος, φαινόταν να τον θίγει άμεσα, να τον "πειράζει" αυτό το ξεφώνημά του.

Ωστόσο και σε πολλούς απ' όσους δεν τους "είχαν κολλήσει" παρατσούκλι βρισκόταν ο τρόπος να εκδηλώνεται αυτή η περιπαι-

χτική όχι αθώα ειρωνική σατιρική διάθεση αποκαλώντας τους με κάποια σύνθεση του επωνύμου με το κύριο όνομα (Βλαχό(γ)ιαννος, Ζαχαρό(γ)ιαννος), Χαμπλοκώστας, κ.λπ.) που είχαν την ίδια σχεδόν αξία για τον προσφωνούντα, σαν να τον αποκαλούσε μ' ένα ταπεινωτικό παρατσούκλι.

Σε άλλες περιπτώσεις χρησιμοποιούσαν το επώνυμο κοντινού συγγενή ή ακόμη και γείτονα που γινόταν έτσι παρατσούκλι για κείνον ή ακόμη χρησιμοποιούσαν το όνομα της συζύγου αν εκείνη ήταν ισχυρής προσωπικότητας (δηλ. "πι(ου)τσαρού" με την έννοια της αρρενωπής αντιμετώπισης, διατηρώντας ταυτόχρονα όλη της την θηλυκότητα, ή αν η μητριαρχική επιβολή δεν είχε χάσει την ισχύ της, ή ακόμη αν είχαν ασυνήθιστο όνομα: π.χ. Κοντύλω, Καλομοίρα, Βάγια, Κανέλλα, κ.ά.

Έτσι ακούγαμε "ου Βαγγέλ'ς ου Τσιρών'ς!", αντί Βλάχος από τη γειτνίαση ή "ου Λεουνίδας τσ' Βαίας" κ.ά., ή ακόμη η χρήση του κύριου ονόματος με το χαϊδευτικό "ου Χρηστάκη!η!η!" κ.λπ. παρατείνοντας τόσο την τελική συλλαβή

ώστε να τον ταπεινώσει εκείνον στον οποίο αναφέρεται!

Υπήρξαν παραγκώμια που λόγω της επιτυχημένης απόδοσης των χαρακτηριστικών μεταβλήθηκαν σε κανονικό επώνυμο "Πιπέρας" ο παππούς μου (πρώην Τσιρώνης) που λόγω του ζωηρού κόκκινου του προσώπου, του έμεινε σαν επώνυμο, το παρατσούκλι του.

Αυτά και άλλα περικλείουν τα παρατσούκλια – παραγκώμια στο χωριό μας, αλλά και στ' άλλα ορεινά χωριά, κύρια, όπου πολλές φορές είναι ακόμη πιο περιπαιχτική η διάθεση, πιο ισοπεδωτική, τόσο ώστε να μη μπορεί να διακρίνει το παρανόμι από το πραγματικό επώνυμο, παρά μόνον ο γραμματέας της κοινότητας.

Ακόμη καί σήμερα (που τα ορεινά χωριά τα θυμούνται οι περισσότεροι, Πάσχα και καλοκαίρι) που δεν ζουν πια οι πρόγονοι που κληροδότησαν αυτά τα παρατσούκλια στους απογόνους, δημιουργεί αθέλητα ανακλαστικά δυσαρέσκειας η προσφώνηση με τα προσωνύμια αυτά. Για το λόγο αυτό κρίνω απαραίτητο να διευκρινήσω ότι:

1. Η συλλογή αυτή έχει μόνον αυτό τον χαρακτήρα, δηλαδή της συλλογής και όχι να προκαλέσει οποιαδήποτε δυσανασχέτηση σε όσους πιθανόν "κακοφανεί" η αναγραφή του οικογενειακού τους παραγκωμίου και

2. ότι η συλλογή αυτή είναι αρκετά περιεκτική αλλά όχι η οριστική γιατί ασφαλώς υπάρχουν κι άλλα παρατσούκλια που δεν καταγράφονται εδώ παρ' όλο που καταβλήθηκε προσπάθεια για να συλλε-

γούν όλα!! Θάλασσα ολόκληρη! Που να τα βρεις και να τα γράψεις όλα;!!

Γι' αυτό υπόκειται σε έλεγχο το γραπτό αυτό όχι μόνον για την ακρίβεια των αναφερομένων αλλά και για πιθανές παραλείψεις. Κάθε προσεγμένη σχετική παρατήρηση είναι καλόδεκτη αλλά προπαντός αναγκαία γιατί όπως διαπιστώνετε είναι όλα γραμμένα σε α' πρόσωπο, από τις προσωπικές μου δηλ. προσλαμβάνουσες, με δεκανίκι την εξασθενούσα σιγά σιγά μνήμη και βέβαια με τις διασταυρώσεις πληροφοριών που μπόρεσα να κάνω.

Παρ' όλα αυτά, ζητώ να μου συγχωρεθεί η χρήση του α' προσώπου στην αφήγησή μου αυτή, έτσι ευκολύνομαι ν' ανασύρει όλα αυτά η μνήμη μου. Δεν υπάρχει εγωϊστική πρόθεση, θέλω να πω.

Γεια χαρά.

* * *

Αγγελής: Άγγελος Σίμος. Εδώ συναντάμε το κύριο όνομα σε μάλλον υποκοριστική μορφή, να γίνεται προσωνύμι που αυτό τον συνόδεψε στη ζωή μαζί και την οικογένειά του, αλλά και τα κτήματά του, π.χ. "Αγγελή τ' αλώνι" κ.ά. Στου "Αγγελή τ' αλώνι" τον Σεπτέμβριο 1943 μετά την συνθηκολόγηση της Ιταλίας, στρατοπέδευσε για ένα βράδυ ένα σύνταγμα ιταλών αιχμαλώτων που είχε παραδοθεί στους αντάρτες μαζί με τη διοίκησή του, που τους δόθηκε ιδιαίτερο κατάλυμα στου Μοναχογιού το σπίτι.

Τη νύχτα, όπως κοιμήθηκαν πολύ βαριά, ύστερα από πολυήμερη συνεχή πορεία, για να μην πέσουν στα χέρια των Γερμανών, βρήκαν την

ευκαιρία ορισμένοι αετονύχηδες από το χωριό μας και τους "γδύσανε" παίρνοντάς τους, χλαίνες, αμπέχωνα, αρβύλες κ.ά. Ο διοικητής τους διαμαρτυρήθηκε έντονα στη διοίκηση των ανταρτών, αλλά το αποτέλεσμα ήταν μάλλον μηδενικό. "Ουαί τοις ηττημένοις!!" και στην περίπτωση των πρώην κατακτητών.

Αδάμ(ης): Πρόκειται για κύριο όνομα του προπάππου των σημερινών επιγόνων της οικογενείας Κυριαζή - Αδάμ: (Ταξιάρχης, Παναγιώτης και Αριστείδης) που μεταβλήθηκε από κύριο όνομα Αδάμ ή Αδαμάντιος σε προσωνύμι λόγω της σπανιότητάς του μάλλον και κληρονομήθηκε από το τέκνο του Ταξιάρχη και τον εγγονό του Μιλτιάδη. Ο τελευταίος απεχάρτηθηκε από τον Αδάμ για όσο καιρό ήταν ιερέας του χωριού, παίρνοντας δικό του όνομα: Πάπα Μέλτος. Είχε αναπτύξει ιδιαίτερη δραστηριότητα σαν ιερωμένος, μετέχοντας στα πρώτα σκιρτήματα της αντίστασης κατά των κατακτητών, όρκισε μάλιστα στις 15.8.1942 στην Παναγία την ένταξη του Καραλίβανου καί άλλων πρώην φυγόδικων στον ΕΛΑΣ παρουσία του Άρη Βελουχιώτη (και μεταμορφώθηκαν αυτά τα "θηρία" σε υποδειγματικούς αντάρτες στη συνέχεια), αλλά και όταν αργότερα αποσχηματίστηκε –στη διάρκεια του εμφυλίου– που ξανάγινε πάλι Μιλτιάδης Αδάμ, είχε παίξει ιδιαίτερο ρόλο σε όλες τις εξελίξεις. Τώρα πια το προσωνύμι έχει μπει στη σκιά γιατί και τα τρία παιδιά του Μιλτιάδη έχουν αναπτύξει τη δική τους δυναμική ο καθένας.

Αλεξάκης: Αλέξης Αλεξίου. Το χαιδευτικό του κυρίου ονόματός του

έγινε το παραγκώμι που τον ακολούθησε σε όλη του τη ζωή. Παιδιά του ο Γιώργος (Ζαβολίκας), ο Θύμιος (Κελεπούρης) και ο Θανάσης, που έχει φτιάξει το σπιτι του πάνω από τα Πασαλείκα. Σύζυγός του η Βαία, έχουν δυο κόρες. Περίφημος σαγματοποιός του χωριού μας, αλλά και καλλιγωτής κ.λπ., τέχνη που κληρονόμησε αν δεν κάνω λάθος από τον πατέρα του. Πρώτος του γιός, με τη Σαββούλα, αδελφή της μητέρας μου, ο Άγγελος, που έμμελε να προσφέρει πολλές υπηρεσίες σαν πρακτικός κτηνίατρος στα χωριά του κάμπου της Λαμίας όπου έχει εγκατασταθεί και έχει προκοπή μεγάλη.

Ανδρίτσος: Το επώνυμο του Λίτσος Ανδρέας, είχε το σπίτι του στο σταυροδρόμι πιο πάνω από τον Καλύβα. Άλλη μια περίπτωση που το υποκοριστικό του κυρίου ονόματος έγινε παρανόμι.

Αρκούδας: Το παρανόμι αυτό ανήκει στον Ευθύμιο Μώρη, που είχε ήδη άλλο παρατσούκλι: Ξεστρούπας, αδελφός του Παναγιώτη Ξεστρούπα. Έλαβε το δεύτερο γιατί σε κάποιες αποκριές 1937 ή 1938 (;) νομίζω είχε μαζί με άλλους διασκεδαστές μεταμορφωθεί σε αρκούδα και του έμεινε έκτοτε το παρατσούκλι (πληροφο. από τον Θανάση Μαλεβίτη).

Βασιλογιάννης: Βασίλειος Ιωάννη Χαμηλός παράξενη ανασύνθεση των κυρίων ονομάτων πατρός και του ίδιου που ακολούθησε την οικογένεια σαν παρατσούκλι πλέον. Το σπίτι τους δίπλα στην Μπάρμπεση όπου για να φτάσουμε περνούσαμε, σαν σε στοά, κάτω από το χαγιάτι του που

εκτεινόταν ως την αχυρώνα μέσα από την οποία περνούσε επίσης το αυλάκι με το νερό για πότισμα από Παναγίας μέχρι Κατ'ραχ'(η)ς.

Βαρδακιούπ'(η)ς - Βαρδακιού-
παινα. Πρόκειται για τον Ράπτη Δημή-
τριο. Πρέπει να προέρχεται από Δρέ-
μισσα - Πανουργιά, όπου υπήρχε το
παράξενο και τόσο ηχηρό αυτό όνομα
ή παρατσούκλι.

Γαλάνης: Επώνυμο Γεωργ. Τομα-
ράς. Δεν γνωρίζω πως και γιατί του
έχει δοθεί αυτό το παραγκώμι. Αλλά
θυμάμαι ότι είναι συνδεδεμένος με τις
δραματικότερες στιγμές που γνώρισε
το χωριό μας. Τον εμπρησμό και την
ολοσχερή καταστροφή του από τους
Γερμανούς κατακτητές το Πάσχα του
1944. Ο Γαλάνης με τον Τσιαμ-
τσούρ'(η) (Αθαν. Τομαράς) και τον
νεαρό Βαργιανίτη βοσκό Κοπανέλλο
υποχρεώθηκαν να μεταφέρουν σε
φορείο τον τραυματισμένο από τον
αντάρτη σκοπό στου Στεφάν' το
λιβάδ'(ι) Γερμανό. Χάρη σ' αυτόν τον
πυροβολισμό σωθήκαμε οι πιο πολλοί
χωριανοί γιατί ειδοποιηθήκαμε και
φύγαμε πίσω από τις Βρύσες μέχρι τ'
Λακαφωσ' τα λ(ι)βάδια). Πήγαν το
γερμανό στο 51ο χιλ. και ακολούθως
στις Διπλοπίττες τους έστησαν για
εκτέλεση οι συνοδοί τους γερμανοί.
Όπου μετά το φόνο του νεαρού
βοσκού και το Θανάση Τομαρά, "ο
Γαλάνης όρμησε στο γερμανό που
είχε ρίξει και σκοτώσει τους άλλους
δύο, τον έπιασε από τις πλάτες και
τον έστρεψε στο άλλους δυο γερμα-
νούς. Απάνω στη σύγχυση και την
ταραχή που προκλήθηκε όρμησε στον
κατήφορο και κάτω από καταγισμό
σφαιρών κατρακυλώντας από δένδρο

σε βράχο στην κατηφόρα γλίτωσε
τον θάνατο σαν από θαύμα", από το
Δελτίο αρ. 10 μαρτ. Απρ. 1977. Τα
παιδιά του μπορούν να καταθέσουν
τη δική τους μαρτυρία.

Γιαμαρίας: Είχε το επώνυμο Τσό-
χλας, του κόλλησε το παρατσούκλι
αυτό γιατί "η γερο Μαρία" (όπως
συμπλήρωσε ο Παν. Ευαγγ. Βλάχος)
έβαζε πριν από διάφορες λέξεις την
πρόθεση "για".

Γιαννελοκώστας: Τσοκάς το επώ-
νυμο. Αποτρεπτικό το παρατσούκλι
του που αποδιδόταν σε όποιον
έτρωγε πολύ υπονοώντας άτομο λαί-
μαργο, παμφάγο. Σε αντιδιαστολή
υπήρχε ο φτωχός και λιτοδίαιτος
γεροβασίλης Γιαννέλος που είχε το
παρατσούκλι "Λαγός".

Γιάτσος: Το παραγκώμι αυτό που
μοιάζει κανονικό επώνυμο ανήκε σε
μια διακλάδωση από το Δανιηλείκο
σούϊ. Ανάμεσά τους τα τέκνα του
Παναγιώτη Δανιήλ, Γιώργος και
Λάμπρος Γιάτσος. Ο Γιώργος είχε
υπηρετήσει στην κατοχή αντάρτης
του ΕΛΑΣ. Μετά την απελευθέρωση
συνελήφθη και βασανίστηκε σκληρά
στη Γραβιά, Αμφισσα και αλλού, για
να αποκαλύψει τους κρυψώνες
όπλων που δεν είχαν παραδόσει μετά
τη συμφωνία της Βάρκιζας οι αντάρ-
τες του ΕΛΑΣ, αλλά στάθηκε αδύ-
νατο να αποσπάσουν την παραμικρή
ομολογία. Αργότερα στον εμφύλιο
είχε προωθημένη θέση στο πολιτικό
σκέλος (στην τροφοδοσία, πληροφο-
ρίες κ.λπ.) του β' αντάρτικου, και σε
μιά επικίνδυνη αποστολή τον χτύ-
πησε βόμβα αεροπλάνου στις Βρίζες
που του έκοψε το ένα πόδι και αιμό-

φυρτος όπως ήταν τον συνέλαβε ο στρατός και τον υπέβαλε σε βασανιστήρια για να ομολογήσει τί έγραψε το "χαρτάκι" που είχε την ψυχραιμία να καταπιεί και που πήγαινε, αλλά χωρίς αποτέλεσμα. Τον αποτελειώσαν με μια σφαίρα στο κεφάλι επί τόπου. Γιος του ο γνωστός μας και πολύ φιλικός Ανδρέας. Η αδελφή του Γιαννίτσα, ορκίστηκε να εκδικηθεί το θάνατο του αδελφού της, κατατάχθηκε στο β' αντάρτικο όπου διακρίθηκε σαν δεινή χειρίστρια πολυβόλου. Σκοτώθηκε σε σκληρή μάχη με τον στρατό στου Νταούτ' το γεφύρι στο Μόρνο κοντά στη Μουσουνίτσα. Όταν αναγνωρίστηκε από τους αντιπάλους σύρθηκε το νεκρό σώμα της δεμένο πίσω από τ' άλογο ως το χωριό Συκιά.

Ο άλλος αδελφός Λάμπρος είχε μείνει στο χωριό μετά το Αλβανικό όπου υπηρέτησε σαν πρακτικός κτηνίατρος, ιδιότητα που την άσκησε και στο χωριό μαζί με τα γεωργικά.

Υπήρχε ωστόσο και ο Γιάτσος που ήταν το πραγματικό του επώνυμο. Παντρεύτηκε στο χωριό την αδελφή του Παν. Δανιήλ. Αυτός πήρε στην Πόκρη προίκα, προφανώς πλάι στα άλλα Δανιείκια (που πήραν παρατσούκλι το επώνυμο του γαμπρού), ένα καλό κτήμα που είχε δικό του νερό, με αμπέλι, χωράφι και δένδρα. Εφτιαξε σε ένα περίοπτο σημείο του κτήματος ένα ωραίο δίπατο αγροτικό σπίτι που ξάφνιαζε ευχάριστα όλους όσους κατηφόριζαν προς το Καραούλι και το αντίκρυζαν μόνο αυτό μέσα στη βαθειά ποταμιά καθώς και ένα γεφυράκι στο Μέγα Ρέμα για να περνάνε απέναντι, όταν "κατέβαζε" το ποτάμι, που το χρησιμοποιούσαν και άλλοι βέβαια. Ήταν μονόχειρ και

ακούγονταν γι αυτό διάφορα θρυλικά. Η μνήμη μου δεν συγκρατεί περισσότερες λεπτομέρειες. Ο Κώστας Ι. Τούμπας μπορεί να αναφερθεί στο θέμα αυτό με τη γλαφυρή αφηγηματικότητα που τον χαρακτηρίζει.

Γιωργέλης: Γεώργιος Αποστολόπουλος γαμπρός στο χωριό από Κάνιανη - Οινοχώρι. Διακεκριμένος αντιστασιακός. Διετέλεσε πρόεδρος της Κοινότητας, οικοδόμος. Πατέρας του Γιάννη τωρινού προέδρου του Τοπικού Συμβουλίου.

Γρίβας - Γρίβαινα: Η οικογένεια Πάνου είχε μόνο ένα αγόρι, Ξανθωπό -συνομιλήκό μου- που δεν ερχόταν στο σχολείο γιατί είχε ιδιαίτερα προβλήματα με την υγεία του και την διανοητική του προσληπτικότητα.

Διοχάρ(η)s: Τοπική παραφθορά του επωνύμου της γνωστής οικογένειας Θεοχάρη. Το σπίτι τους κάτω από την αιωνόβιο δρυ (Δέντρο). Στους ηράκλειους κλώνους της ήταν αριστοτεχνικά τοποθετημένο με ειδική κατασκευή το κωδωνοστάσιο του χωριού με την περίφημη μεγάλη καμπάνα που "χάθηκε" στον εμφύλιο ενώ η μικρότερη πήγε στην Παναγία όταν είχε ραγίσει από τους σεισμούς του (1943;) ο άη Γιώργης. Και το Δέντρο και το καμπαναριό καταστράφηκαν το καλοκαίρι του 1944 από τον βομβαρδισμό των Γερμανών. Το σπίτι του Θεοχάρη είναι από τα δυο τρία που δεν πυρπόλησαν οι κατακτητές, επειδή εκεί είχαν το στρατηγείο τους, το Πάσχα του 1944, στις τότε εκκαθαριστικές επιχειρήσεις εναντίον των ανταρτών.

Ζαβολίκας: Γεώργιος Α. Αλεξίου. Το παρανόμι που δόθηκε επειδή παρουσίαζε από μικρός μια κάπως ιδιόρρυθμη συμπεριφορά. Ήταν προικισμένος ωστόσο με μια απροσδόκητη ευφυΐα στα μαθηματικά. Έκανε πράξεις με το νου των πολυψηφίων αριθμών, εύρισκε μακρινές ημερομηνίες του παρελθόντος και του μέλλοντος χωρίς κανένα βοήθημα παρά μόνο το δικό του μυαλό αυτόματα σχεδόν, έδινε τη σωστή απάντηση στα πιο δύσκολα θέματα που του έθεταν.

Ζαχαράκης & Ζαχαριάς: Το παρανόμι αυτό με τη μια ή την άλλη μορφή αποδίδεται σε όλο σχεδόν το Ραπτοπουλείκο σόι ξεκινώντας από τον παππού Ζαχαρία. Το ίδιο κύριο όνομα συναντιέται και στους απογόνους του.

Ζέτσας: Χαραλ. Αχλαδάς μια διακλάδωση από το Αχλαδέικο σόι, πήρε αυτό το παρατσούκλι, δεν γνωρίζω γιατί.

Ζώγος: Νίκος Αυγερινός. Ένας από τους λίγους αλλά πολύ καλός κτίστης. Το σπίτι του ήταν δεξιά της Ρούγας για την Παναγία.

Ζιουματούρας: Τριαντάφυλλος Ποδάρας. Παρατσούκλι που έχει σχέση με τη λέξη ζεματάω. Δεν ξέρω πιο πολλά. Το σπίτι του κάτω από το χοροστάσι, δίπλα στου Κωστ. Κατσανιώτη.

(Συνέχεια στο επόμενο φύλλο... και πάλι καλήν αντάμωση) ❖

Μνήμη παπα-Παναγιώτη Χασιακού

Συμπληρώνονται 9 χρόνια από το θάνατο του αείμνηστου ιερέα του χωριού μας παπα-Παναγιώτη Χασιακού, που έφυγε ξαφνικά από κοντά μας στις 17-2-1991 για το χωρίς επιστροφή ταξίδι του προς την αιωνιότητα. Ούτε στιγμή δεν έφυγε από τη μνήμη μας όλα αυτά τα χρόνια που πέρασαν και η απουσία του παραμένει πάντα αισθητή ανάμεσα μας. Η καμπάνα της Εκκλησίας, το μεγάλο στόμα του χωριού, χτυπάει πιά αραιά και ακανόνιστα όταν περιστασιακά έρχεται κάποιος ξένος ιερέας για να λειτουργήσει βιαστικά και να ξαναφύγει.

Ο παπα-Παναγιώτης γεννήθηκε στο χωριό μας το 1922, είχε δε από μικρός έφεση προς τα Θεία και την Ιεροσύνη. Εργαζόμενος στην Αθήνα, τελείωσε το νυχτερινό γυμνάσιο και στη συνέχεια φοίτησε στην Εκκλησιαστική Σχολή της Καρδίτσας απ' όπου αποφοίτησε με βαθμό άριστα. Το 1962 χειροτονήθηκε ιερέας και τοποθετήθηκε στο χωριό μας το οποίο υπηρέτησε μέχρι το θάνατό του επί 29 έτη. Ήταν ο πνευματικός ηγέτης και η ψυχή του χωριού. Αποτέλεσε τη συνισταμένη για κάθε πνευματική και πολιτιστική κίνηση στο χωριό, με πολύπλευρη δράση και προσφορά.

Κατ' αρχάς η θνητεία του σηματοδοτήθηκε από την ανοικοδόμηση όλων των εκκλησιών του χωριού. Ανήγειρε το εξωκκλήσι των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης στο Κεφαλόβρυσο. Μάλιστα, λόγω των πενιχρών - ιδίως κατά τα παλαιότερα χρόνια - εσόδων της Εκκλησίας, "επιστράτευσε" και την προσωπική εργασία όσων χωριανών μπορούσαν και ήθελαν να βοηθήσουν στη διαμόρφωση του χώρου, τη μεταφορά των υλικών και άλλες βοηθητικές εργασίες. Ανοικοδόμησε εκ θεμελίων, με σχέδιο δικό του - σταυροειδές, την ετοιμόρροπη εκκλησία της Παναγίας (Κοίμησης

της Θεοτόκου), καθιέρωσε δε, σε συνεργασία με τον αείμνηστο Πρόεδρο του Συλλόγου Καλοσκοπιτών Λαμίας "Άγιος Γεώργιος" μπάρμπα Γιάννη Χαμηλό, το πανηγύρι που γίνεται στον περίβολο της εκκλησίας αυτής την παραμονή της γιορτής της. Ανακαίνισε το εξωκκλήσι της Αγίας Τριάδας και αντικατέστησε την ετοιμόρροπη σκεπή της με νέα τσιμεντένια επί της οποίας τοποθέτησε τα παλαιά κεραμίδια για τη διατήρηση της παραδοσιακής - γραφικής της εμφάνισης. Προέβη σε εργασίες συντήρησης του εξωκκλησίου της Αγίας Παρασκευής, είχε δε συγκεντρώσει χρή-

ματα για τη ριζική ανακαίνιση της εκκλησίας αυτής (αντικατάσταση της σκεπής, του ραγισμένου τέμπλου και των σοβάδων), την οποία όμως δεν πρόλαβε να υλοποιήσει λόγω της ανυπαρξίας πρόσβασης (δρόμου) για τη μεταφορά των υλικών. Εξόπλισε όλα τα παραπάνω εξωκκλήσια με τα απαιτούμενα ιερά σκεύη. Ιδιαίτερη αναφορά πρέπει να γίνει στα τέμπλα των εξωκκλησιών αυτών τα οποία στόλισε όλα με ωραιότερες βυζαντινές εικόνες-αυθεντικές αγιογραφίες σε μουσαμά, φτιαγμένες κατά παραγγελία στο Άγιο Όρος από Αγιορείτες μοναχούς - οι οποίες αποτελούν πλέον πολύτιμα κειμή-

λια. (Στο σημείο αυτό εφιστούμε την προσοχή των αρχών του χωριού μας για την άμεση ανάγκη συντήρησης των εικόνων αυτών από ειδικό επιστήμονα, καθόσον λόγω της παρόδου του χρόνου αλλά και της απροσεξίας κάποιων μαστόρων που έκαναν τα τελευταία χρόνια εργασίες συντήρησης των εξωκκλησιών, οι εικόνες αυτές έχουν υποστεί μεγάλες φθορές (σκασίματα) μερικές δε ίσως ανεπανόρθωτες). Ανακαίνισε επίσης ο παπα-Παναγιώτης την κεντρική εκκλησία του χωριού, τον πολιούχο μας Άγιο Γεώργιο. Ειδικότερα, αντικατέστησε, με τη βοήθεια του Συλλόγου Καλοσκοπιτών Αθήνας "Άγια Τριάς", την παλιά, επισφαλή στέγη της εκκλησίας αυτής με νέα ενισχυμένη κεραμοσκεπή. Έβαψε δύο φορές το εσωτερικό της εκκλησίας, χρησιμοποιώντας ειδικό τεχνίτη-καλλιτέχνη ο οποίος τη στόλισε με ωραιότερες πολύχρωμες παραστάσεις και σχέδια. Αντικατέστησε όλα τα εκκλησιαστικά σκεύη και έπιπλα (ψαλτήρια, στασίδια) με καινούρια. Τοποθέτησε τρία καινούρια ωραιότερα εικονοστάσια (εκκλησάκια) φτιαγμένα από πολύχρωμες πλάκες μωσαικού, ένα στην Κακοτράχη (στη θέση του ερειπωμένου παλιού), ένα στην Αγία Τριάδα (στη διασταύρωση του δρόμου προς το εξωκκλήσι) κι ένα στο καινούριο νεκροταφείο. Αλλά και η δημιουργία του νέου νεκροταφείου οφείλεται σε δική του πρωτοβουλία.

Σημαντικό υπήρξε επίσης το πνευματικό, κοινωνικό και πολιτιστικό του έργο. Ήταν τυπικός στην άσκηση του ιερατικού του λειτουργήματος, απλός και συγχρόνως σεβάσμιος κληρικός και άνθρωπος στον οποίο κατέφευγαν πολλοί χωριανοί για να τον συμβουλευτούν. Από τα περιορισμένα έσοδα της Εκκλησίας κατάφερε τακτικά να διαθέτει ένα ποσό για την οικονομική ενίσχυση των απόρων συγχωριανών μας καθώς και όσων βρι-

Συνέχεια από τη σελίδα 295

σκονταν σε έκτακτη ανάγκη (σοβαρή ασθένεια, αιφνίδιος θάνατος οικογενειάρχη, καταστροφή σπιτιών από πυρκαγιά ή σεισμό, κλπ). Συμμετείχε ενεργά σε κάθε κοινωνική και πολιτιστική εκδή-

λωση του χωριού, πασχίζοντας με κάθε τρόπο για την προκοπή των συγχωριανών του. Αλλά και στην οικογενειακή του ζωή, παπάς και ζευγάς συγχρόνως, κατάφερε να δημιουργήσει μία εξαιρετική οικογένεια την οποία καμαρώνει από εκεί ψηλά που βρίσκεται.

Ιερείς σαν τον παπα-Παναγιώτη δεν βρίσκονται εύκολα τη σημερινή εποχή. Θα τον θυμόμαστε για πάντα.

ΚΑΛΟΥΜΕ

όσους αγαπούν το χωριό και εκτιμούν τις προσπάθειές μας να ενισχύσουν το Δελτίο μας με το:

α) Να στέλνουν την προαιρετική συνδρομή, β) να μας στέλνουν ειδήσεις και σχόλια σχετικά με τη ζωή των συγχωριανών μας και με την ιστορία του χωριού μας, γ) να διαδίδουν το δελτίο μας σε ολόένα και περισσότερους.

Εμείς αναλαμβάνουμε την υποχρέωση να το εκδίδουμε κάθε φορά καλύτερο και να φροντίζουμε για το χωριό περισσότερο.

Παλιά Φωτογραφία

Ο τσολιάς Τάκης Αλεξίου με τον αδελφό του Κώστα και τη νύφη του Μαρία το έτος 1937.

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΙΑΤΡΕΙΟΥ

Ο χωριανός μας οδοντίατρος και πρώην πρόεδρος του Συνδέσμου μας Απόστολος Χαμηλός μετέφερε το ιατρείο του στην οδό Λητούς 10 & Παπαφλέσσα - Μαρούσι. Τηλ.: 80.64.800.

Καλές δουλειές Απόστολε!

ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΟΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΜΕΤΑΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Από τον ΕΟΤ μας πληροφορούν ότι ολοκληρώθηκε η διαδικασία της δημοπράτησης του έργου μετατροπής του κτιρίου του παλιού Δημ. Σχολείου σε Ξενώνα και τους επόμενους μήνες ανάδοχος κοινοπραξία εγκαθίσταται και αρχίζει τις εργασίες.

Ύστερα από την πληροφωρία αυτή το Τοπικό μας Συμβούλιο ετοιμάζεται για την εκκένωση του κτιρίου και τη μεταφορά των αντικειμένων του Μουσείου και της βιβλιοθήκης σε άλλο χώρο.

ΣΗΜΑΝΣΗ ΜΟΝΟΠΑΤΙΩΝ

Στην εφημερίδα ΝΕΑ ΤΗΣ ΡΟΥΜΕΛΗΣ (Σεπτεμβρίου 1999) διάβασαμε: "Στις 21/6/1999 δημοπρατήθηκε το έργο που αφορά στην αναβάθμιση του Ευρωπαϊκού Μονοπατιού Ε4 από Αρτοτίνα μέχρι Δελφούς και στη βελτίωση του Εθνικού Μονοπατιού από Καλοσκοπή - Πυραμίδα - Προσήλιο και την κατασκευή καταφυγίου στην Γαίωνα." Είμαστε περήφανοι να δούμε τη σήμανση αυτή γιατί μέχρι τώρα ξέραμε ότι μονοπάτια δημιουργούσαν μόνον οι άνθρωποι βαδίζοντας πεζή καθώς και με τα ζώα. Αυτά μάλιστα και τα συντηρούσαν.

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟ ΙΔΙΟΚΤΗΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

Βαμμένο, περιποιημένο και ελαφρώς εξοπλισμένο είναι το νέο ιδιόκτητο γραφείο μας επί της οδού Πειραιώς 4, πλατεία Ομονοίας, στον 7ο όροφο (Τ.Κ. 104 31).

Το νέο γραφείο θα αρχίσει να λειτουργεί από 1η Νοεμβρίου 1999 και θα μας βρίζετε εκεί κάθε Τετάρτη 5 - 8 μ.μ. και το τηλέφωνο είναι 52.38.158. Αγιασμός θα ψάλλει την Τετάρτη 10 Νοεμβρίου 1999 και ώρα 6 μ.μ. Μπορεί να παρενρθεί όποιος επιθυμεί.

ΤΣΑΪ ΣΤΟ NOVOTEL

Για να γιορτάσουμε το γεγονός της απόκτησης το νέου μας γραφείου, σας καλούμε όλους στο τσαϊ που οργαζνόνουμε στις 22 Νοεμβρίου, ημέρα Δευτέρα & ώρα 5 - 9 μ.μ. στο ξενοδοχείο Novotel, Μιχαήλ Βόδα 6-8. Τιμή εισιτηρίου 3.500 δρχ.

"Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ"

Τριμηνιαία Εφημερίδα

Ιδιοκτησία: Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας "Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ"

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: Αθ. Ν. Μαλεβήτης, Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου)

Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.: 52.38.158

Ηλ. Σελιδοποίηση - Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία

ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΒΕΕ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 24 • ΤΗΛ. 5227552